

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar vid EU-nämndens sammanträden 2010/11:41

Tisdagen den 21 juni

Ekonomiska och finansiella frågor – budget Statssekreterare Hans Lindblad Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för ekonomiska och finansiella frågor – budget den 22 juli 2011 (gemensamt sammanträde finansutskottet och EU-nämnden)

Anf. 1 ORDFÖRANDEN (Anna Kinberg Batra):

Klockan har slagit 08.00. Jag förklarar detta finansutskottssammanträde öppnat.

Först ska jag förklara var vi rent konstitutionellt har hamnat. Detta sammanträde är ett sammanträde med riksdagens finansutskott där vi ska ha överläggningar om EU:s årsbudget och om regeringens position i förhandlingarna inför densamma – i sak främst enligt vår roll och vårt ansvar att bevaka viktiga sakfrågor inom vårt område.

Alla här hälsas välkomna. Också EU-nämnden finns i lokalen. Det beror på att vi tidsatt finansutskottets samråd med EU-nämndens samråd i samma fråga där regeringens förhandlingsupplägg inför berörda ministerråd ska förankras.

Rent tekniskt börjar vi med finansutskottssammanträdet, men också EU-nämndsledamöterna är välkomna att delta i diskussionen. Det blir naturligtvis en och samma föredragning av ansvarig statssekreterare. Sedan blir det en diskussion där ledamöter från bägge organen är välkomna att ställa frågor, göra partipolitiska markeringar med mera.

För att slippa göra det två gånger har vi en stenograf på plats redan nu. Stenografen dokumenterar det som sägs – kanske vill man nyansera och så vidare.

Efter denna del, som jag förutsätter att vi håller på med till strax före nio, avslutas rent formellt finansutskottssammanträdet.

Redan nu vill jag önska finansutskottsledamöterna en trevlig sommar och tacka för den här säsongen eftersom det nu är finansutskottets sista sammanträde före sommaruppehållet.

EU-nämnden upptar sitt beslutssamråd under Carl B Hamiltons ledning, men vi i finansutskottet lämnar då lokalen.

Ingen tycks ha frågor i själva formfrågan, så vi börjar med att statssekreterare Hans Lindblad föredrar bakgrund samt regeringens positioner och upplägg.

Anf. 2 Statssekreterare HANS LINDBLAD:

Fru ordförande! Jag har med mig departementsrådet Gia Wickbom och departementssekreterare Julia Hagberg som kan svara på tekniska frågor och vara mig behjälplig.

Kommissionen antog den 20 april sitt förslag till EU-budget för år 2012. Det behandlas nu i budgetkommittén. Om enighet uppnås i Coreper kommer ordförandeskapet att föreslå att detta helt enkelt beslutas som enkel A-punkt vid lämpligt rådsmöte. Men det kan också bli så att man inte blir överens. Då blir det ett budget-Ekofinmöte den 22 juli.

Under hösten fortsätter diskussionerna med rådet och parlamentet. Det här kommer att landa i ett förlikningsmöte den 18 november då både rådet och EP ska enas.

De politiskt mest komplicerade frågorna bedöms sannolikt bli frågor om de övergripande betalningsnivåerna – det som styr vår EU-avgift. Men risken finns också att sådant som förra gången påverkade förhandlingarna, som var rätt tröga – exempelvis Lissabonpaketet och Iter, den internationella kärnkraftsexperimentsreaktorn, fritt översatt – ingår i förhandlingarna även i år.

Vad gäller Iter löste man inte ut finansieringen i samband med förlikningsförhandlingarna förra året. Kommissionen presenterade i april ett nytt förslag till finansiering – ett finansieringsbehov om 1,3 miljarder euro för perioden 2012–2013. Man föreslår att detta finansieras dels genom omfördelningar under konkurrenskraftsrubriken 1 a, dels genom att använda outnyttjade medel under jordbruksrubriken och administrationsrubriken – rubrikerna 2 respektive 5.

Regeringen menar att det är väldigt angeläget att få en förbättrad kostnadskontroll och en förbättrad styrning av Iterprojektet i syfte att få ned kostnaderna. Vi menar också att man ska följa den rådsslutsats som finns om finansiering framför allt genom omfördelningar under rubriken 1 a.

Vad gäller nästa budgettram och förhandlingarna om årsbudgeten: Denna kommer också att påverkas av EU:s nästa fleråriga budgettram som kommer att gälla från år 2014. Kommissionen kommer nämligen att presentera ett förslag om detta nu i slutet av juni. Jag ska inte fördjupa mig så mycket i det. Regeringen kommer att verka för en reformering och en modernisering av utgiftssidan med omprioriteringar under olika rubriker.

I den mån vi inte kan få tillräckliga reformer på utgiftssidan kommer vi att kräva fortsatta korrigeringar för rabatter med mera på inkomstsidan så att vår EU-avgift inte stiger. Birgitta Ohlsson, som är den i regeringen som är ansvarig för detta, återkommer till riksdagen om det här.

Kommissionens budgetförslag för år 2012 innebär en ökning av de så kallade åtagandeanslagen med knappt 4 procent jämfört med år 2011. Betalningarna som styr vår EU-avgift föreslås öka med knappt 5 procent. Betalningsnivåerna i förhållande till bni stiger från 0,99 procent till 1,01 procent av medlemsstaternas samlade bni.

De huvudsakliga orsakerna till uppgången är förändringar beträffande konkurrenskraften, sammanhållningspolitiken och jordbrukspolitikerna. Ökningarna beträffande konkurrenskraften, rubriken 1 a, är bland annat en följd av fusionsanläggningen Iter. I sammanhållningspolitiken föreslås

en ökning på vanligt sätt – på det sätt som är fastslaget i den fleråriga budgetramen för åren 2007–2013.

Utgifterna under rubrik 2, naturresurser och jordbruk, föreslås öka. Det beror bland annat på en fortsatt infasning av de nya medlemsstaterna.

Under rubrik 4, EU som global partner, noterar vi att kommissionen redan nu innan man färdigbehandlat förslagen har börjat ändra i sitt budgetförslag. Det gäller framför allt grannskapspolitiken. Jag återkommer strax till detta.

Sammantaget föreslår kommissionen en – som vi ser det – hög ökningstakt både för åtagandena och för betalningarna. Man ska minnas Europeiska rådets uppmaning från oktober 2010 om att EU:s budget och den kommande fleråriga budgetramen bör återspegla och bidra till medlemsstaternas ansträngningar för att återföra nivåer för de offentliga underskotten och för statsskulden till långsiktigt hållbara nivåer.

Mot den bakgrunden anser vi att det är oacceptabelt att kommissionen inte anpassat sitt budgetförslag till medlemsstaternas ekonomiska förutsättningar. Vi är därför ganska bekymrade över den höga ökningstakten i kommissionens förslag. Vi tycker att den är orealistisk. Flera länder befinner sig i ett underskottsförfarande. Det undergräver medlemsstaternas konsolideringsåtgärder. Det är inte heller rimligt att tro att länder har kapacitet att medfinansiera så höga betalningsnivåer.

Vår bedömning av förslaget: I december 2010 undertecknade fem stats- och regeringschefer ett brev till kommissionen där man krävde en real frysning av medlemsstaternas avgift inom nästkommande budgetram. Det fanns också en förväntan om att ökningstakten i betalningarna i årsbudgeten för åren 2012 och 2013 skulle vara lägre än den ökningstakt på 2,9 procent som blev fallet i 2011 års budget.

Också vi erbjöds att skriva under brevet. Men vi skrev inte under det. Vi tyckte inte att det var tillräckligt restriktivt. Kommissionen går betydligt längre än de här regeringscheferna ville och alltså ännu längre än vi ville. Det hela var dock inte tillräckligt restriktivt och inte tillräckligt tydligt.

Förslaget förutsätter dessutom en revidering av budgetramen genom hur man vill finansiera Iter. Som jag sagt vill vi att man drar sig till minnes att Iter skulle finansieras främst via omfördelningar under rubriken 1 a och inte genom att riva upp budgetramen. Som jag också sagt är förslaget inte komplett. Kommissionen har redan lagt in ett ändringsbrev gällande grannskapspolitiken. Vi tycker naturligtvis att det är mycket rimligare att sambehandla känd information vid *ett* tillfälle. Om vi nu har en budget kan man inte börja ändra i den innan den ens är fastlagd. Det här ska tas sammantaget, tycker vi.

Slutsatsen är att detta bäddar för ganska hårda budgetförhandlingar under hösten, med stora utgiftsrisker. Vår ambition är att begränsa ökningarna i budgeten för år 2012.

Det här är de utgångspunkter som vi vill driva. Vår huvudutgångspunkt är naturligtvis att vi ska fortsätta med den budgetrestriktiva linje som Sverige traditionellt har drivit och där regeringen – och även regeringen före oss, ska jag säga – har haft en bred uppslutning här i riksdagen.

I ljuset av dessa ståndpunkter och av de budgetförslag som kommissionen presenterat kommer regeringen naturligtvis att förespråka sänkta

åtaganden och sänkta betalningar i förhållande till kommissionens förslag. Vi kommer, som sagt, att driva en väldigt restriktiv linje.

Avslutningsvis kan noteras att de kontakter vi haft med likasinnade tyder på att vi också har en stabil blockerande minoritet mot kommissionens budgetförslag.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Vi går nu in på frågor från och en diskussion med ledamöterna från bägge organen.

När man går tillbaka och tittar på hur sådant här tidigare beretts ser man att samsynen här i huset ofta varit ganska bred just kring den budgetrestriktiva linjen. I tidigare uppteckningar brukar det till och med finnas ett litet tillägg om hur viktigt det är. Det förutsätter jag kommer att präglade även dagens diskussion som inleds med ett inlägg från EU-nämnden och Ulf Holm, Miljöpartiet.

Anf. 4 ULF HOLM (MP):

Fru ordförande! Jag vill tacka statssekreteraren för föredragningen som i allt väsentligt var väldigt bra. Man kan inte annat än hålla med om de svenska ståndpunkterna.

Hans Lindblad, du säger att det ska vara en minskning av åtagandena. Kommissionen föreslår lite över 4 procent. Vad är den svenska regeringens förslag? Du säger bara att det ska vara en minskning. Men vad betyder det – 0, 1, 2, 3 eller 3,9 procent? Det är viss skillnad där.

Sedan har vi den gamla kritiken och det gamla diskussionsämnet – Iterprojektet. Frågan är hur långt man ska låta det fortgå. Som du sade är Iterprojektet ett kärnkraftsexperimentsprojekt; det är väl ett understatement. Vi måste få ett slut på det ganska snart, anser vi. Jag tycker inte att formuleringen i den ståndpunkt som regeringen framför är tillräcklig. Den borde vara lite hårdare.

Allmänt går reformeringen av budgeten långsamt. Exempelvis sammanhållningsfonden som vi tidigare har diskuterat – hur man kan klimatsäkra den så att inte pengar som går till sammanhållningsfonden går emot de klimatmål som EU satt upp. Är det något som regeringen gått vidare med och kontrollerat? I så fall skulle det vara väldigt intressant att, kanske inte i dag men längre fram, få en rapport om att den svenska positionen i klimatfrågorna fortsatt ligger högt.

Anf. 5 JONAS SJÖSTEDT (V):

Ordförande! Först vill jag uttrycka mitt stöd för regeringens allmänt budgetrestriktiva hållning, att pressa tillbaka kostnaderna så mycket som möjligt. Det är ju provocerande att man föreslår att öka kostnaderna med 5 procent i ett läge när EU samtidigt kräver att det ska göras dramatiska nedskärningar i välfärdssystemen i en rad medlemsländer. Man undrar vad det är för piller de har ätit det här året.

Det framstår också som ett historiskt misstag att ge EU-parlamentet mer beslutanderätt över hela budgeten, med den utpressningssituation som nu föreligger.

När det gäller Iter tycker jag att situationen är djupt bekymmersam. Det finns beräkningar som pekar på att merkostnaden för Iter kommer att gå upp mot 40 miljarder kronor, om man ser över flera budgetperioder.

Det är ett projekt som egentligen ännu inte är i gång och som man inte har någon som helst aning om det eventuella vetenskapliga värdet av i slutändan. Om man ser på EU:s satsningar på energiforskning blir Iter en formlig gökunge, som tränger ut andra, mycket mer angelägna projekt.

Min fråga till regeringen är om regeringen kommer att säga nej till att överskrida taket inom utgiftsområde 1 a, om man avvisar det, och om man avvisar att överföra medel från andra områden till Iterprojektet, vilket jag anser att man borde göra.

Anf. 6 Statssekreterare HANS LINDBLAD:

För att börja med Ulf Holms fråga om minskningen av åtagandena: Vi strävar efter att minska dem i relation till förslaget. Exakt var vi hamnar får förhandlingarna ge vid handen när man förhandlar. Jag kan inte säga vilken siffra det blir. Som ni båda påpekar är det alldeles för högt och fullständigt orealistiskt i förhållande till den situation som många medlemsstater står inför. Vi kommer att fajtas rätt bra för detta.

Vad gäller Iter är det inte min sak att säga om vi ska ha Iter eller inte. Jag måste förhålla mig till att det är ett projekt som löper på. Vi vill verkligen ha bättre kontroll, så det finns ingen motsättning i att man vill ta tuffare skrivningar och en hårdare hållning. Men jag kan bara sträcka mig så långt som till finansieringen, eftersom det inte är min sak att pröva projektets vara eller inte vara.

Vi återkommer gärna i fråga om klimatsäkring.

Det är bekymmersamt med den kostnadskontroll och styrning som finns i Iter. Det är ständiga överdrag. Jag delar din syn på det.

Jag kan inte garantera att vi i varje läge kommer att avvisa ett finansieringsupplägg i en slutuppgörelse. Det måste vägas. Man förhandlar inte om en sak i taget, utan det blir ett paket som man får förhålla sig till. Men vår principiella hållning är absolut att det ska vara omprioriteringar enligt de rådsslutsatser som finns, och det ska inte vara överskridanden av marginaler och något riva-upp-perspektiv. Det är inte vår uppfattning.

Anf. 7 ORDFÖRANDEN:

Får jag be statssekreteraren om en precisering. Är själva projektet Iters vara eller icke vara inte föremål för budget-Ekofinbehandling? Nej.

Anf. 8 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (S):

Jag vill börja med att säga det finansutskottets ordförande inledde med angående budgetrestriktivitet. Vi kommer att hålla oss till det även inför framtiden.

Ändå har jag en fråga som kanske låter mer som om man har spenderbyxorna på sig. Det handlar om det som är kopplat till sammanhållningspolitiken, utifrån att man samtidigt pratar om att minska den totala volymen.

Sammanhållningspolitiken kopplar jag ihop med regionalpolitik i grund och botten och faktiskt det vi talar om i EU 2020: innovationspolitik, fattigdomsbekämpning och också it-utveckling.

Om man tänker på hur olika konton inom sammanhållningspolitiken har använts på olika sätt blir min fråga: Blir det neddragningar, eller hur ska man tolka det som står i materialet, utifrån just det som är kopplat till sammanhållningspolitiken?

Anf. 9 ORDFÖRANDEN:

För moderat del kan jag dels allmänt ställa mig bakom regeringsförslagen, dels haka på med en fråga. Då måste jag inledningsvis erkänna att jag på åtminstone en punkt håller med Jonas Sjöstedt: Det är provocerande att se förslag på ökade gemensamma EU-utgifter i tider då ett antal europeiska befolkningar tvingas skära ned sin levnadsstandard och regeringar skär i sina budgetar. Det tror jag på sikt kan ha negativa konsekvenser för våra befolkningars förtroende för EU-projektet – inte bara EU-budgeten. Det är alltså viktigt och eftersträvänsvärt att, som det låter, vi behåller den breda samsynen kring vikten av budgetrestriktivitet.

Mot den bakgrunden vill jag fråga hur statssekreteraren i dagsläget kan bedöma möjligheterna till en konstruktiv position från Europaparlamentets sida.

Varje år som jag har hållit på med detta – de senaste fem sex åren – har Europaparlamentet alltid lagt högre bud än rådet och ibland även kommissionen. Sedan blir det naturligtvis föremål för förhandling.

Kan statssekreteraren nu göra en bedömning av hur det ser ut vad gäller möjligheterna att nå fram till en balanserad och allrahelst minimal ökning, just i syfte att rädda förtroendet för den gemensamma nivån?

Anf. 10 Statssekreterare HANS LINDBLAD:

Vad gäller sammanhållningspolitiken: Vi är i en situation där vi kommer att tycka att det är lämpligt att man drar ned på både betalningar och åtaganden. Det kommer att ske brett över hela linjen. Även sammanhållningspolitiken tycker vi att det finns skäl att göra justeringar inom. Inget område är fredat. Det är inte så att vi i grunden tycker att vår EU-avgift är för låg eller att de här områdena är för små, utan vi kommer att yrka på att man gör justeringar.

Jag har inte pratat med EU-parlamentet på ett litet tag, så jag kan inte göra någon bedömning som är väldigt up-to-date. Men i mina kontakter tidigare har parlamentet alltid varit mer expansivt. De har ingången att den bästa ekonomiska politiken i detta läge är att gasa sig ur krisen, att ösa in mer pengar, och att de är bättre skickade att bedöma vad ett land behöver än vad de enskilda länderna är.

Jag är personligen inte alls säker på att det är rätt medicin, utan jag tror att Europa hade mått bra av att vara restriktivt även inom EU-budgeten, för att på så sätt återupprätta förtroendet för finanspolitiken, särskilt i de länder som har betydande problem.

Precis som fru ordföranden säger är det lite provocerande, för att göra ett understatement, att man ska ösa på med EU-pengar samtidigt som andra människor måste skära ned i sin välfärd.

Anf. 11 KARL SIGFRID (M):

Som statssekreteraren säger är det oroande att EU:s budget går i expansiv riktning. Det hade varit väldigt bra om alla partiets Europaparlamentariker hade dragit åt samma håll som vi.

Om man ser det på lite sikt: Vad som verkligen kan få utgifterna att accelerera är detta med egna medel eller EU-skatter, som diskuteras bland annat i samband med den fleråriga budgetramen och också i samband med krispaketet.

Anf. 12 ANNIE JOHANSSON (C):

Inledningsvis vill jag säga att jag instämmer i det som Anna Kinberg Batra sade och givetvis står bakom den linje som regeringen har lämnat i de underlag som finns på bordet. Det är ju viktigt med en effektiv och återhållsam budgetpolitik inom EU, inte minst i ljuset av den skuld kris som nu finns i många av medlemsstaterna.

Jag har därutöver två frågor om hur regeringen ställer sig.

Den första gäller det projekt som vi har tagit upp tidigare, Iter, där man måste pressa ned kostnaderna, vilket regeringen också ger uttryck för. Det ska finansieras genom omprioritering inom budgetrubrik 1 a.

Jag skulle vilja fråga Hans Lindblad hur vi ska säkerställa tillräckliga budgetmedel för den viktiga forsknings- och innovationspolitiken inom EU, när vi nu i så fall plockar medel därifrån.

Jag har också en annan fråga, som handlar om den diskussion som kommissionen har lyft fram om behovet av en flexibilitet i budgeten, en så kallad pott för att klara av att hitta så kallade fria pengar i händelse av nya kriser.

Hans Lindblad inledde med att säga något om detta. Jag skulle vilja veta lite mer om hur regeringen ställer sig till Barrosos förslag i den delen.

Anf. 13 Statssekreterare HANS LINDBLAD:

För att börja med Karl Sigfrids fråga: Nej, egna medel är inte uppe till diskussion i årsbudgeten, utan den diskussionen kommer upp när man diskuterar budgetramen. Det är alltså inte föremål för diskussion nu.

Vad gäller Annie Johanssons fråga: Det är en intressant fråga hur man ska klara övrig forskning. Men grundinställningen är inte att EU-budgeten är för liten. Vi strävar efter att få omprioriteringar till områden där det finns europeiskt mervärde. Forskningen är ett sådant område.

Men har man ett projekt som kostar en massa pengar får det faktiskt tas inom det området. Det kan inte tas som intäkt för att man ska ösa på. Man måste i så fall klara ordentliga omfördelningar inom andra områden. Det får prövas, för det innebär samtidigt att man tummar på budgetdisciplinen och river upp de ramar som finns. Det är alltså en svår prioriteringsfråga.

Om jag förstod den andra frågan rätt – jag hörde lite dåligt – handlade den om flexibilitet. Vi är i grunden skeptiska till olika typer av flexibilitetsinstrument, av det enkla skälet att de har en tendens att hamna ovanpå allt annat. Det betyder liksom att det finns fria medel som man kan dra på, och så fort man drar det skickar man en räkning till bland annat Sverige som nettobetalarare. Därför är vi väldigt mycket emot detta. I stället tycker vi att man redan från början ska ha marginaler för att klara oförutsedda händelser och inte lägga på dem i efterhand.

Anf. 14 CARL B HAMILTON (FP):

Jag har en fråga till Hans Lindblad. Det är riktigt att budgetsituationen i många europeiska länder är ganska förtvivlad. Vi är ett undantag, så

egentligen skulle man tro att vi var något mindre restriktiva än de andra länderna.

Det har varit långsiktiga motsättningar mellan olika länder. Kan du se några skillnader, att en del byter position i det här skyttegravskriget mellan mer restriktiva och mer spendersamma länder på grund av den ekonomiska krisen?

Så till Iter. ITERS vara eller inte vara bestäms inom regeringen av forskningsministern och näringsministern. Jonas Sjöstedt har haft interpellationsdebatter med bland andra Jan Björklund.

Man kan vara för eller emot Iter. Såvitt jag minns är Jonas Sjöstedt emot Iter oberoende av fråga 2, som är hur projektet ska finansieras, på det ena eller det andra sättet. Det är två olika frågor beträffande Iter: om man är emot projektet under alla förhållanden eller om man bara är emot den nuvarande finansieringen eller vill ändra den.

Sedan har jag en reflexion. Det har varit uppe flera gånger att det var ett misstag att ge Europaparlamentet beslutsrätt. Men det kan också bli så att Europaparlamentarikerna för kanske första gången får en folklig reaktion mot den verksamhet som de håller på med. De är ju väldigt isolerade från folk i allmänhet – så är det. Detta kanske blir ett genombrott åt andra hållet som de inte hade räknat med. Man ska inte tro att det demokratiska styrelseskicket går i bara en riktning för evigt i fråga om Europaparlamentet.

Anf. 15 Statssekreterare HANS LINDBLAD:

Byter länder position på grund av krisen? Jag har inte fört någon exakt bok över detta, men jag kan säga så pass mycket: Det är en ovanligt stabil blockerande minoritet som vi tycks ha mot kommissionens förslag.

Anf. 16 MARIE GRANLUND (S):

Fru ordförande! Detta med att hålla i slantarna och budgetrestriktiviteten är väldigt viktigt. Men jag har ändå ett medskick.

Jag skulle vilja följa upp Carina Adolfsson Elgestams fråga om sammanhållningspolitiken, att det säkert är rimligt att göra förändringar där. Men här vill det till att regeringen är en god förhandlare, för jag tror att det skulle vara väldigt besvärligt om utvecklingen blev den att bara de fattigaste länderna får del av återflöde från strukturfonder och annat. Jag tror att det är väldigt viktigt att vi i Sverige, som också är nettobetalarare, känner att vi får tillbaka av detta.

Det är mer en uppmaning att vara en god förhandlare.

Anf. 17 SVEN-ERIK BUCHT (S):

Statssekreteraren nämner den stabila minoriteten, och jag har en fråga kring det: Vilka länder är det? Är det endast restriktiviteten när det gäller budgeten som man för resonemang om där? För man i den stabila minoriteten något resonemang kring omfördelning också? Jag tänker närmast på jordbrukssektorn, en omfördelning därifrån mot arbetsmarknadsåtgärder med mera, den typen av diskussioner. Eller är det bara procentsatsen man för diskussioner om?

Anf. 18 DÉsirÉE PETHRUS (KD):

Fru ordförande! Vi står naturligtvis bakom restriktiviteten i budgeten och tror att det är oerhört viktigt, precis som alla har sagt här, när många länder ute i Europa kämpar med sina ekonomier. Det är också viktigt att de sociala fonder som finns för olika sysselsättningsskapande åtgärder utvärderas så att man ser om de får effekt, eftersom vi lägger en hel del pengar även på det.

Det är en stor ökning i budgeten när det gäller punkten 3 a, och det handlar om asyl- och migrationsområdet. Det är viktigt att EU fortfarande har en generös inställning till asyl och flyktingar som kommer till EU. Lyssnar man på UNHCR:s chef säger han att det är bara 3 procent av alla flyktingar från Libyen som har kommit till EU.

Därför undrar jag: Hur flexibel är den budget som ligger här? Är den väldigt flexibel? Är det för tillänkta eventuella kostnader? Eller är det de löpande kostnaderna som har ökat i den här omfattningen? Det är naturligtvis viktigt att vi har beredskap för olika kriser runt om i världen för att kunna ta emot och ha en generös flyktingpolitik. Men jag skulle vilja höra lite grann om hur budgeten i dag ser ut.

Anf. 19 Statssekreterare HANS LINDBLAD:

Ja, jag tycker att det är väldigt viktigt att vi är skickliga förhandlare och får tillbaka det vi kan. Det vi först vill göra är att försöka – och nu pratar jag egentligen om perspektivet, för det är där vi har de stora möjligheterna att påverka utkomsten de närmaste åren – få till en omfördelning inom budgeten på utgiftssidan där och en neddragning. I den mån vi inte når tillräckligt långt fram kommer vi därefter att driva hårt att vi ska ha våra rabatter, vi ska ha vårt återflöde. Det är absolut viktigt. Vi ska försöka vara så skickliga förhandlare som möjligt.

Vad det gäller vilka länder: Jag har bara uppgiften att vi har en blockerande minoritet mot budgeten. Jag vet inte i vilka detaljer>>> **Hemligt enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Anf. 20 ORDFÖRANDE:

Hela sammanträdet är slutna överläggningar. Jag kan passa på att påminna om det. Det är extra viktigt.

Anf. 21 Statssekreterare HANS LINDBLAD:

>>> **Hemligt enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Vad det gäller flyktingpolitiken är det klart att budgeten speglar en faktisk ökning. Man ska ju alltid ha en marginal för att klara oförutsedda händelser. Det är därför man måste vara så försiktig med att bränna marginalerna tidigt på ett år, vilket man gärna gör för att man inte orkar hålla i budgeten. Men det är viktigt att behålla marginaler genom hela budgetåret för oförutsedda händelser. Jag tror – det kan vi ta senare mer exakt – att den ökningen beror både på att man vill vidmakthålla en viss flexibilitet i form av en marginal och på att det speglar faktiska händelser.

2010/11:41
21 juni

Anf. 22 ORDFÖRANDEN:

Då ingen ytterligare ledamot i utskottet eller nämnden önskar ordet ska jag försöka avrunda finansutskottets del av sammanträdet, det vill säga överläggningarna i sak.

Jag finner ett brett samförstånd kring regeringens ståndpunkt. Jag vill understryka just vikten av förbättrad styrning av Iter inklusive budgetrestriktivitet. Det står explicit med i regeringens ståndpunkt, så jag uppfattar att det fångar det som flera ledamöter från olika partier efterlyser här. Men vi kan också göra vårt årliga medskick att vi understryker lite extra vikten av budgetrestriktivitet. Det skadar inte. Det överraskar ingen här inne, men det tenderar tydligen att överraska vissa andra regeringar, så varför inte.

Med det sammanfattar jag finansutskottets överläggningar så att det finns stöd för regeringens ståndpunkt plus medskicket om restriktivitet.

Låt mig till sist dels tacka EU-nämnden för detta trevliga samarbete, dels tacka finansutskottets ledamöter och kansli för säsongen, då detta var vårt sista sammanträde.

Anf. 23 ORDFÖRANDEN:

Jag ber att i min egenskap av ordförande i EU-nämnden få öppna EU-nämndens sammanträde och hälsa er välkomna.

Jag vill att vi funderar på – kanslichefen kan fundera under sammanträdet – hur vi ska inkludera de stenografiska uppteckningar som har gjorts under finansutskottets sammanträde. Det är säkert en konstitutionell revolution som nu är på gång här, men dessa uppteckningar är ett viktigt beslutsunderlag för oss så det är viktigt att de finns med i EU-nämndens handlingar. Vi ska alltså ha med dessa uppteckningar. Vi har ju haft en diskussion.

Jag börjar sammanträdet på vanligt sätt och frågar om det finns några A-punkter. Nej.

Det finns en återrapport från rådsmöte den 11 och 15 november 2010, men det känns väldigt nattståndet så jag tycker att vi lägger den till handlingarna direkt.

Då kommer vi till själva överläggningen.

Vi har punkt 2, och det är en beslutspunkt. Är det någon som vill begära ordet i diskussionen om det som statssekreteraren redan har föredragit?

Anf. 24 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Det här mötet kanske upplevdes lite annorlunda när vi skulle vara tillsammans med finansutskottet. En partikamrat upplevde lite osäkerhet om hur man skulle hantera mötet. Vi hade tänkt anmäla avvikande mening.

Anf. 25 ORDFÖRANDEN:

Det går bra.

Anf. 26 MARGARETA SANDSTEDT (SD):

Vi är, likt regeringen, besvikna över de utgiftsökningar som föreslås. Med tanke på krisen i många länder kanske man inom EU behöver försöka omvärdera och utvärdera vad EU:s roll egentligen ska bli och vad man ska göra.

Vår avvikande mening på den här punkten är att man kanske ska slopa en hel del saker som vi inte får något mervärde av. Sverigedemokraterna anser att ett område som kan minskas i budgeten är under 1 a, Galileo och TEN, som vi tycker kan slopas helt. I 1 b, sammanhållningsfonden och näst intill hela konvergensprogrammet, anser vi att det borde kunna avvecklas. Det gäller 2, att införa tak på jordbruks- och fiskestödet samt avskaffa fiskeriavtalen. Det gäller 3 a, att avveckla integrationsprogrammen. Det gäller medborgarskapet, att minska dessa budgetposter utom när det gäller krishantering och krisstödsutgifter, för det kan vi

absolut stödja och gå med på. Det gäller 4, att avveckla åtaganden inom grannskapspolitiken, kandidatstödet och utrikesjästen.

Vi anser att man skulle kunna göra ordentliga neddragningar och i stället fokusera på vad EU:s roll egentligen ska vara i framtiden.

Anf. 27 JONAS SJÖSTEDT (V):

Vänsterpartiet anmäler ingen avvikande mening i den här situationen. Det är inte förhandlat än, så det är svårt att förhålla sig till materien på det sättet.

Jag kan redan nu säga att om det inte hamnar på en låg nivå när det gäller betalningsnivåerna och om man spräcker taket för Iter-projektet inom 1 a kommer vi inte att kunna stödja slutresultatet.

Vi är också för att man ser över stora utgiftsområden som jordbruksstöd, Frontextgifter och den dramatiska utgiftsökningen inom utrikesjästen.

Anf. 28 BO BERNHARDSSON (S):

Det blir kanske en upprepning, men jag ska i alla fall understryka att vi har i princip samma uppfattning som regeringen och står bakom ståndpunkterna. Samtidigt kanske man ändå ska markera ett medskick eller förtydligande.

Även i en krissituation som många länder befinner sig i finns det naturligtvis behov kanske inte minst av sammanhållningspolitik och insatser för att främja tillväxten samtidigt som man genomför besparingsprogram i många länder. Vi vill ha detta sagt. Det går inte att bara spara sig ur problemen. Däremot håller vi helt med om att det skulle vara väldigt utmanande i detta läge att öka EU-budgeten. Där står vi bakom ståndpunkten. Det gör vi i övrigt också. Men vi gör ändå den markeringen att man inte enbart kan spara sig ur det här, och det behövs fortfarande en sammanhållningspolitik.

Däremot får man försöka skapa resurser för det som är nödvändigt genom att omprioritera inom den budget som finns.

Anf. 29 MARIE GRANLUND (S):

Herr ordförande! Jag har en fråga till statssekreteraren. Jag skulle bara vilja följa upp den fråga som jag hade tidigare om just det här med sammanhållningspolitiken.

Det finns en tendens, som sagt, att stödet bara kommer att bli till de allra fattigaste länderna. Är det risk för det nu? Hur ser regeringen på detta? Jag tror att det är väldigt viktigt att alla länder, alltså hela Europa, är med i det här.

Anf. 30 Statssekreterare HANS LINDBLAD:

Jag kan inte ge ett exakt svar på det, men det skulle vara väldigt förvånande om det skulle resultera i att bara de fattigaste länderna skulle få sammanhållningspolitik. Men för det första vet jag inte förhandlingsutfallet, och för det andra är den här frågan mest en fråga som kommer att hanteras i det nya perspektivet.

Anf. 31 FREDRICK FEDERLEY (C):

Ordförande! Jag tror att vi generellt kommer att behöva en diskussion framöver. Den kanske inte hör hemma precis just här och nu. Men vi kommer att behöva ta en diskussion i kammaren eller någon annanstans om hur vi klarar Europasamarbetet framöver. För det är klart att det som Socialdemokraterna nu är inne på är en oerhört viktig fråga, som handlar om hur vi ska se till att unionen i någon mån går i takt ekonomiskt framöver.

Jag tillhör dem som inte tror att det är den monetära unionen som är problemet utan att det är enskilda stater som har misskött sig. Där handlar det om att kunna ha en ordentlig kontroll och veta att vi kan lita på siffrorna. Jag har tjatat om detta många gånger. Men har vi inte den grundläggande trovärdigheten gentemot varandra i att siffror är korrekta och att budgetar hanteras transparent och på ett sätt så att vi alla kan känna förtroende för varandra har vi en djupare kris i unionen som riskerar att skada hela unionen framöver.

Jag vet inte var den diskussionen kommer att tas, men den kommer nog att bli otroligt viktig för att vi inte ska få ett splittrat EU som riskerar att sönderfalla. Det här blir nog en kärnfråga oavsett om det handlar om ekonomi eller annan politik, att se till att vi i någon mån går i takt, att vi litar på varandra och att vi kan hålla unionen samman.

Anf. 32 ORDFÖRANDEN:

Då sammanfattar jag och finner att Sverigedemokraterna har en avvikande mening som går ut på att en rad aktiviteter eller ändamål, kanske jag ska säga, i budgeten bör slopas. Det har Margareta Sandstedt gått igenom här, så jag upprepar inte det.

Ulf Holm bad mig att för protokollet påminna om vad han sade i samband med finansutskottets överläggning. Och det är att man ska vara mycket restriktiv i linje med det som regeringen har föreslagit. På samma tema har även Vänsterpartiet och Socialdemokraterna varit inne. Jag finner att det med undantag för den avvikande meningen från Sverigedemokraterna finns stöd för regeringens här presenterade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Då tackar vi Hans Lindblad för i dag.

2 § Konkurrenskraft
Statssekreterare Gunnar Oom
Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för konkurrenskraft den 30–31 maj 2011
Information och samråd inför extra möte i Europeiska unionens råd för konkurrenskraft den 27 juni 2011

Anf. 33 ORDFÖRANDE:

Då hälsar jag statssekreterare Gunnar Oom välkommen till förberedelserna inför detta extrainsatta rådsmöte.

Det finns inga A-punkter – eller hur? Nej. Det finns en återrapport från ett möte den 30–31 maj. Men jag föreslår att vi, eftersom det är det mötet som egentligen är utgångspunkten för det nya mötet, tar återrapporten och punkterna 2 och 3 i ett sammanhang, i en diskussion.

Vi tar alltså återrapporten som ger bakgrunden till punkterna 2 och 3.

Anf. 34 Statssekreterare GUNNAR OOM:

Herr ordförande och ärade ledamöter! Vi kan då titta på den här återrapporten. Det var sammanträde i konkurrenskraftsrådet den 30 och 31 maj med närvaro av handelsminister Ewa Björling och utbildningsminister Jan Björklund.

Den 30 maj diskuterades ordförandeskapets kompromissförslag om ett fördjupat samarbete när det gäller enhetligt patentskydd och dess översättningsarrangemang. I diskussionen fick ordförandeskapet stöd för att med sitt kompromissförslag som grund försöka nå en överenskommelse om en allmän inriktning till det här extraordinära sammanträdet den 27 juni.

Vid sammanträdet den 31 maj om forskning diskuterades inriktning på ramprogrammet för Euratom under åren 2012–2013. Då meddelade ordförandeskapet att man avser att ta upp ärendet vid det extraordinära konkurrenskraftsrådet nu på måndag om det går att uppnå en överenskommelse om den allmänna inriktningen.

Frågan om att inleda ett fördjupat samarbete för ett europeiskt patentskydd och ett översättningsarrangemang och Euratom kommer alltså att behandlas på måndag. Jag kommer själv att närvara. Målsättningen är då att komma överens om en allmän inriktning om de två patentförordningarna samt nå en politisk överenskommelse om ramprogrammet för Euratom 2012 och 2013.

Anf. 35 JONAS SJÖSTEDT (V):

Ordförande! Vad avser patentfrågan tycker jag att regeringen har en klok hållning. Jag stöder den. När det gäller Euratom är det lite mer bekymmersamt, för inom det ryms den här kraftiga utgiftsökningen för Iterprojektet, och vi kan inte stödja att man går utöver de tidigare planerade budgetarna på det sätt som man nu gör. Vi anser att Sverige ska gå emot det. Därför anmäler vi avvikande mening vad avser Iterprojektet.

Anf. 36 ORDFÖRANDE:

Iter är ju på återrapporten. De här beslutspunkterna gäller bara två aspekter på patentfrågorna. Eller har jag missuppfattat?

Anf. 37 JONAS SJÖSTEDT (V):

Då ber jag om ursäkt. Jag trodde att vi tog hela dagordningen. Iter-programmet ingår ju i punkt 4. Då kan jag spara den kommentaren.

Anf. 38 ORDFÖRANDEN:

Just det.

Anf. 39 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (S):

Vi återkommer ju till det som handlar om patent, och där har vi ingen annan uppfattning än vad regeringen har.

Min fråga handlar egentligen om det som finns i återrapporten, punkt 2, förslag till rådets förordning om ett europeiskt privat aktiebolag – politisk överenskommelse. I det material som vi har fått står det att man inte kom fram till en överenskommelse. Det var väl bland annat utifrån det svenska inlägget, kopplat till bestämmelserna rörande arbetstagares deltagande.

Det här är en viktig fråga, och det är bra att regeringen har framfört detta vid tillfälle. Men det står i materialet att frågan ska komma upp igen vid det extra KKR. Vad jag förstår gör den inte det. Jag vill ha ett klagörande om det. Jag undrar också om vi kan få veta exakt vad som sades om detta.

Anf. 40 Statssekreterare GUNNAR OOM:

Nej, det är riktigt att den frågan inte kommer att behandlas nu på måndag. Men när det gäller vad som sades när den här frågan behandlades i maj får jag kanske be om hjälp av mina tjänstemän. Var någon av er närvarande? Jag var inte själv närvarande, utan det var Ewa Björling som representerade departementet.

Anf. 41 Departementsrådet EVA WALDER:

Sverige förklarade att man inte kunde stödja den kompromisstext som ordförandeskapet hade lagt fram på bordet. Skälet till att Sverige inte kunde stödja den här texten var att det fanns en risk för att man då kunde kringgå nationella bestämmelser kring arbetstagarnas deltagande. Därefter konstaterade ordförandeskapet att det inte fanns någon enighet. Och vi vet väl inte för dagen riktigt när frågan kommer upp igen. Såvitt jag förstod var vi dock tämligen isolerade i vår åsikt. Men det kan man ju vara ibland och ändå nå framgång.

Anf. 42 Statssekreterare GUNNAR OOM:

Vi går då över till punkt 2 på dagordningen, nämligen själva patent-skyddet. Det finns fortfarande några utestående frågor här, vilket ska betonas. Det gäller främst fördelningen av årsavgifterna. Vissa medlemsstater vill ändra de principer som nu råder och som man kom överens om under det svenska ordförandeskapet. Sveriges uppfattning är att vi vill ha så få avvikelser som det går från den tidigare överenskommelsen. I övrigt har Sverige fått genomslag för de synpunkter som framfördes i förhandlingarna.

Enligt regeringens uppfattning är det viktigt att en väl fungerande enhetlig europeisk patentdomstol införs samtidigt som det enhetliga patent-

skyddet. Därför är det glädjande att ordförandeskapet har gjort klart att patentförordningen inte kommer att bli tillämplig förrän avtalet om en enhetlig europeisk patentdomstol har trätt i kraft.

Sammanfattningsvis välkomnar regeringen förslaget och det kompromissförslag som presenterades av ordförandeskapet. Vi kommer att stödja ordförandeskapets ambitioner att nå en överenskommelse om den allmänna inriktningen nu på måndag den 27 juni.

Anf. 43 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (S):

Vi delar regeringens uppfattning fullt ut i den här frågan och vill mycket tydligt ge stöd till att Sverige står på sig vad gäller avgifterna. För det är ett av syftena, utifrån småföretagarna. Det får inte bli för höga avgifter, för då slår det rent av mot företagarna. Det har ju varit en drivkraft från vår sida att vi ska få låga avgifter. Vi vill alltså att Sverige står på sig extra just kring detta.

Anf. 44 Statssekreterare GUNNAR OOM:

Angående den synpunkten har jag en likartad uppfattning. Samtidigt ska det betonas att med nu liggande förslag förväntas kostnaden för patentsökning och patentskydd minska med ungefär 80 procent jämfört med nuläget. Så det är kraftiga rationaliseringar.

Då går jag vidare till avgifterna för Euratom.

Anf. 45 ORDFÖRANDE:

Nej, vi är på punkt 3 om patentskydd och översättningsarrangemang.

Anf. 46 Statssekreterare GUNNAR OOM:

Där har jag ingenting mer att tillägga, om inte mina medarbetare har någonting ytterligare där.

Anf. 47 ORDFÖRANDE:

Då sammanfattar jag punkt 2 och punkt 3. På båda dessa punkter finns det stöd för regeringens position.

Då går vi över till den punkt som Jonas Sjöstedt tog upp, nämligen atomenergigemenskapens verksamhet, och det är en beslutspunkt.

Anf. 48 Statssekreterare GUNNAR OOM:

Euratom känner ni till; det står för Europeiska atomenergigemenskapen och utgörs av EU:s medlemsstater. Euratom regleras av ett eget fördrag, men budget beslutas inom det ordinarie EU-budgetramverket. Det innevarande ramprogrammet för forskning och utbildning sträcker sig mellan 2007 och 2011 på grund av att det finns en femårsbegränsning i fördraget.

Syftet med det föreliggande förslaget om ramprogrammet är att säkra en fortsatt EU-finansierad verksamhet inom området forskning och utbildning på kärnenergiområdet för 2012–2013. Innehållet följer i stort sett nuvarande ramprogram när det gäller syfte, mål, struktur och finansieringsinstrument för Euratom. Själva ramprogrammet består huvudsakligen av tre delar. Det är finansiering av fusionsforskning, finansiering av

fissions- och strålforskning – det är strålskydd – och verksamhet vid det gemensamma forskningscentret, förkortat JRC.

Förslaget om Euratoms ramprogram kommer inte att slutbehandlas till KKR den 27 juni, utan det handlar om hur det ungerska ordförandeskapet kan nå en politisk överenskommelse inför överlämnandet till det polska ordförandeskapet. Det förväntas att det ungerska ordförandeskapet vill kunna ge något slags besked till Europaparlamentet och ekonomiska och sociala kommittén inför hösten. Ett rådsbeslut om Euratoms ramprogram väntas alltså fattas först under det polska ordförandeskapet.

Som nämnts av Jonas Sjöstedt är det stora bekymret tidigare aviserade ökade kostnader för Iterprojektet och dess konsekvenser för Euratoms ramprogram, som innebär en avsevärt högre budget än vad som är programmerat inom den fleråriga budgetramen. Regeringens hållning är att vi inte kommer att acceptera ett beslut om Euratoms ramprogram förrän det finns en överenskommelse om finansiering av hela den föreslagna budgeten, det vill säga inte förrän finansiering av Iter är beslutad.

Den svenska ståndpunkten är alltså att inriktningen av kommissionens förslag till Euratoms ramprogram huvudsakligen är rätt och att regeringen ser positivt på tydligare inriktning på forskning om kärnsäkerhet och strålskydd. För att minska de totala kostnaderna för Iter är det högst angeläget att projektet i ökad utsträckning strävar efter en kostnadsreduktion och förbättrad styrning. Vid behandling av förslaget till rådsbeslut och rådsförordning om detta ramprogram ska regeringen verka för skrivning om att tillåta maximala belopp. Det möjliggör att utgifterna också kan hamna lägre, det vill säga att det inte ska vara skrivningar där man låser sig fast vid en viss nivå av utgifter.

Till sist: Det övergripande målet för Sverige vad gäller förslaget till Euratoms ramprogram ska vara att Iterprojektet i synnerhet får en budgetrestriktivitet och att man ger Iter förutsättningar att lyckas.

Anf. 49 FREDRICK FEDERLEY (C):

Tack för föredragningen! Jag har två punkter jag funderar på. Först undrar jag hur utvärderingar görs i förhållande till de forskningsframgångar som förhoppningsvis görs. Generellt sett är jag väldigt positiv till forskning på många olika sätt, men man måste också veta att den leder till någonting så att den inte bara kostar pengar. Målet kan inte bara vara att prata budgetrestriktivitet, utan det ska faktiskt leda någonvart. Det är den ena biten.

Den andra biten är hur dessa diskussioner påverkas av Tysklands beslut om att avveckla kärnkraften. Har det blivit någon annorlunda inriktning på tongångarna kring dessa diskussioner sedan Fukushima? Det kan nämligen komma att bli avgörande också för hur vi bör förhålla oss framöver, när flera av de stora länderna får en diskussion kring kärnsäkerhet och kärnkraft över lag som har kontrat i något land och kan ändras i något annat.

Anf. 50 Statssekreterare GUNNAR OOM:

När det gäller styrning och att forskningen leder till resultat är det någonting vi önskar att det penetreras noga. Vi vill se tydligare riktlinjer för att man går i mål på ett antal punkter. Mina kolleger får gärna komplettera mig på den punkten.

2010/11:41

21 juni

När det gäller den andra delen, om avveckling av kärnkraften och vad man nu sysslar med när det handlar om kärnkraftssäkerhet är jag inte säker på att dessa två punkter är direkt kopplade till varandra, men jag lyssnar gärna på bedömningen från departementet.

Anf. 51 Departementssekreterare GORAN BOGDANOVIĆ:

När det gäller kärnsäkerhet har det under behandlingen i rådet blivit tydligare att programmet på fissionssidan, alltså de klassiska kärnkraftverken, har omformats i den riktningen. Det är klart sedan i går.

Under Euratom har man kontinuerlig uppföljning från kommissionens sida vad gäller Euratom generellt. När det gäller Iterprojektet är det fortfarande konstruktionsfasen vi talar om, det vill säga att man ska bygga anläggningen till 2020.

Anf. 52 ORDFÖRANDEN:

Det var väl också en fråga om inställningen till fissionskraften och Iter, om den kan ha ändrats i ljuset av till exempel det tyska beslutet.

Anf. 53 Statssekreterare GUNNAR OOM:

Jag har inte nåtts av några sådana signaler.

Anf. 54 Departementssekreterare GORAN BOGDANOVIĆ:

Man kan säga att diskussionen har präglats av det när man har inriktat det mer på kärnsäkerhetsforskning i Euratom.

Anf. 55 ORDFÖRANDEN:

Ingen begär ordet. Jonas Sjöstedt har anmält avvikande mening från Vänsterpartiets sida redan tidigare. I övrigt finner jag att det finns stöd för regeringens position under punkt 4.

Anf. 56 Statssekreterare GUNNAR OOM:

Då får väl jag bara tillönska ledamöterna en trevlig midsommar och ett trevligt sommarlov.

Anf. 57 ORDFÖRANDEN:

Jag uppfattar det som ett svar på den icke ställda frågan om det fanns någonting under övriga frågor. Tack för i dag och trevlig sommar!

Innehållsförteckning

2010/11:41

21 juni

Ekonomiska och finansiella frågor – budget	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN (Anna Kinberg Batra).....	1
Anf. 2 Statssekreterare HANS LINDBLAD.....	2
Anf. 3 ORDFÖRANDEN.....	4
Anf. 4 ULF HOLM (MP).....	4
Anf. 5 JONAS SJÖSTEDT (V).....	4
Anf. 6 Statssekreterare HANS LINDBLAD.....	5
Anf. 7 ORDFÖRANDEN.....	5
Anf. 8 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (S).....	5
Anf. 9 ORDFÖRANDEN.....	6
Anf. 10 Statssekreterare HANS LINDBLAD.....	6
Anf. 11 KARL SIGFRID (M).....	6
Anf. 12 ANNIE JOHANSSON (C).....	7
Anf. 13 Statssekreterare HANS LINDBLAD.....	7
Anf. 14 CARL B HAMILTON (FP).....	7
Anf. 15 Statssekreterare HANS LINDBLAD.....	8
Anf. 16 MARIE GRANLUND (S).....	8
Anf. 17 SVEN-ERIK BUCHT (S).....	8
Anf. 18 DÉSIRÉE PETHRUS (KD).....	9
Anf. 19 Statssekreterare HANS LINDBLAD.....	9
Anf. 20 ORDFÖRANDEN.....	9
Anf. 21 Statssekreterare HANS LINDBLAD.....	9
Anf. 22 ORDFÖRANDEN.....	10
1 § Ekonomiska och finansiella frågor – budget	11
Anf. 23 ORDFÖRANDEN.....	11
Anf. 24 MARGARETA SANDSTEDT (SD).....	11
Anf. 25 ORDFÖRANDEN.....	11
Anf. 26 MARGARETA SANDSTEDT (SD).....	11
Anf. 27 JONAS SJÖSTEDT (V).....	12
Anf. 28 BO BERNHARDSSON (S).....	12
Anf. 29 MARIE GRANLUND (S).....	12
Anf. 30 Statssekreterare HANS LINDBLAD.....	12
Anf. 31 FREDRICK FEDERLEY (C).....	13
Anf. 32 ORDFÖRANDEN.....	13
2 § Konkurrenskraft	14
Anf. 33 ORDFÖRANDEN.....	14
Anf. 34 Statssekreterare GUNNAR OOM.....	14
Anf. 35 JONAS SJÖSTEDT (V).....	14
Anf. 36 ORDFÖRANDEN.....	15
Anf. 37 JONAS SJÖSTEDT (V).....	15
Anf. 38 ORDFÖRANDEN.....	15
Anf. 39 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (S).....	15
Anf. 40 Statssekreterare GUNNAR OOM.....	15
Anf. 41 Departementsrådet EVA WALDER.....	15
Anf. 42 Statssekreterare GUNNAR OOM.....	15
Anf. 43 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (S).....	16
Anf. 44 Statssekreterare GUNNAR OOM.....	16
Anf. 45 ORDFÖRANDEN.....	16

2010/11:41
21 juni

Anf. 46 Statssekreterare GUNNAR OOM	16
Anf. 47 ORDFÖRANDEN	16
Anf. 48 Statssekreterare GUNNAR OOM	16
Anf. 49 FREDRICK FEDERLEY (C)	17
Anf. 50 Statssekreterare GUNNAR OOM	18
Anf. 51 Departementssekreterare GORAN BOGDANOVIĆ	18
Anf. 52 ORDFÖRANDEN	18
Anf. 53 Statssekreterare GUNNAR OOM	18
Anf. 54 Departementssekreterare GORAN BOGDANOVIĆ	18
Anf. 55 ORDFÖRANDEN	18
Anf. 56 Statssekreterare GUNNAR OOM	18
Anf. 57 ORDFÖRANDEN	18